

Sygn. akt VI Gz 186/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. L.

przeciwko: (...) SA (poprzednia nazwa : (...) SA)

w przedmiocie zażalenia pozwanego (...) SA (poprzednia nazwa : (...) SA) na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 7 czerwca 2016 r., sygn. akt V GC 153/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Pozwany wraz z apelacją wniósł o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji albowiem kwota tej opłaty nie została ujęta w planowanych wydatkach przedsiębiorstwa pozwanej i stanowi dla niej znaczący wydatek.

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2016r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu oddalił wniosek wskazując, iż zarząd spółki został wezwany do przedłożenia dokumentów finansowych spółki celem oceny jej sytuacji finansowej, określony termin upłynął bezskutecznie.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany, wnosząc uchylenie w/w postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania zarzucając, iż nie zgadza się z rozstrzygnięciem Sądu, nie otrzymała wezwania do uzupełnienia wniosku o zwolnienie z opłaty, stąd nie miała wiedzy, iż wniosek należy uzupełnić.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Na mocy art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r., nr 167, poz. 1398, z późn. zm.) Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do zwolnienia pozwanego od uiszczenia opłaty sądowej od pozwu. Powód nie przedstawił Sądowi na potwierdzenie zasadności swego wniosku żadnych dokumentów obrazujących sytuację finansową spółki (bilanse, sprawozdania dla celów podatkowych itd). ograniczając się jedynie do gołosłownych twierdzeń w zakresie okoliczności niespełniających zresztą przesłanek w.w. normy prawnej. Okoliczność, iż pozwana nie ujęła opłaty sądowej w planowanych wydatkach i stanowi dla niej znaczący wydatek nie stanowi podstawy dla uwzględnienia wniosku o zwolnienie. Istotnym jest bowiem czy strona dysponuje dostatecznymi środkami na jej uiszczenie.

Instytucja zwolnienia strony od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w polskim systemie wymiaru sprawiedliwości nie jest regułą, stosowana jest w sytuacjach wyjątkowych. Opłaty uiszczane w związku z toczącymi się sprawami sądowymi są dochodem Skarbu Państwa. Zwolnienie z obowiązku ponoszenia opłat jest więc w rzeczywistości kredytowaniem - w tym przypadku - przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą.

Należy podkreślić, iż w myśl art. 103 w/w ustawy podstawą zwolnienia od kosztów sądowych jest wykazanie braku dostatecznych środków na ich uiszczenie, czego, wnioskodawca w niniejszym postępowaniu nie uczynił. Korzyść ze zwolnienia od kosztów ma odnieść strona i to ona powinna w sposób sprawny i wszechstronny przedstawić argumenty na rzecz uwzględnienia wniosku. Nieudokumentowanie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych przez osobę prawną nie można, w świetle art. 103 w/w ustawy, uznać za brak formalny podlegający rygorowi z art. 130 k.p.c. Wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych jest pismem procesowym, powinien więc zawierać przedstawienie opisu kondycji finansowej wnioskodawcy wraz

z dowodami na poparcie przytoczonych okoliczności (art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c.). Dlatego też skutkiem zaniechania wnioskodawcy w tym zakresie jest oddalenie wniosku. W aktach sprawy zalega wezwanie Sądu do przedstawienia dokumentacji finansowej spółki w terminie tygodniowym p/r oddalenia wniosku i dowód zwrotnego potwierdzenia odbioru niniejszego przez spółkę (k-185). Termin ten upłynął bezskutecznie, stąd zasadnym było rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zawarte w postanowieniu z dnia 7 czerwca 2016r.

Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 par. 2 kpc.